

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234052112/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ida var gaaet fra Stue til Stue, en sidste Gang.

— Ja, saa lukker Du, sagde hun til Sofie.

Sofie blev staaende med Haanden paa Dørhalsen.

— Ja, sagde hun, og hun græd, saa det strømmede, mens hun talte:

— Jeg har vist ikke faaet Frøkenen sagt 'et ... at saa bli'er 'et til, at vi gifter os ...

— Gifter Jer? Men — — han har jo ingenting, Sofie. (Christian fra Møllen blev værre og værre og nu gik han ledig altid.)

— Nej, sagde Sofie, der blev ved at græde: men Hansen har jo længe vil't 'et ... og saa har En jo hans tre Børn a' pass' ...

— Ja, sagde Ida, der først nu forstod, at det slet ikke var Christian fra Møllen; Enkemanden Hansen var ved Gasværket og han drak.

Sofie, der blev ved at snøfte, sagde, som om hun forstod, hvad Ida tænkte:

— Og det er jo ikke enhver, Ida, der ka' sidd' ene ...

Ida så paa hende. Hun vidste ikke selv, hvorfor hun fik Taarer i Øjnene.

— Gid det maa bringe Dig Lykke da, sagde hun.

Sofie så ud for sig med sine forgrædte Øjne; hendes Stemme lød helt anderledes:

— En faar jo osse Hus og Seng, sagde hun. Og En ska' jo lev'.

Graaden tog hende igen, og fortvivlet slog Ida sine Arme op om den gamle Pige og græd, hun ogsaa — hun vidste knap selv, hvorfor.

Saa lukkede Sofie langsomt alle Døre, én efter én, og gik ...

Hun laa hos Jomfru Thøgersen om Natten.

... Ida var kommen hjem til Villaen og de havde spist den sidste Aften.

Nu sad Olivia og hun paa Verandatrappen og så i Halvmørket ud paa „Sundet“ og Boller Skov, hvis Linje laa derovre mørk og tung. De havde ikke talt. Olivia